

LO CRITIC D'ESPAÑA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIO:

EN BARCELONA: trimestre.....1 pesseta
 FORA: idem.....1'25 »

ULTRAMAR Y EXTRANJER
 trimestre.....2'50 pesseta

— Número solt: 5 céntims —

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 Ronda Universitat n.º 14

APARTAT DE CORREUS, N.º 147
 ahont se dirigirá tota la correspondencia

— Número atrassat: 10 céntims —

III. Barcelonesa. S. Pna. 56.

DOCILITAT Y SUMISSIO

Balla al só que 'n Ramón toca
 Donant probas d' esser mansa,
 Aquesta premsa tanoca
 Que de fer l' òs may se cansa.

CERTAMEN

DE

LO CRIT D' ESPANYA

Contestacions rebudas á la següent pregunta:

¿QUÍN ES LO MODO MÉS FÁCIL, PROMPTE, SEGÚ Y RADICAL D' ACABAR AB LOS LLIBERALS ESPANYOLS SENS FERLOSHI MAL?

70.—J. V., Badalona. Que tots los que no ho sigan, y cada qual dins s' esfera d' acció, treballi tant com puga per lo prompte triumfo de Don Carlos y dels principis que representa.

71.—D. G. y V. Mataró. Acompanyar fins á Madrid á nostre estimat R.... y senyor Don Carlos VII, cosa tan fácil de lograr com posarse la boina y agafar las escombras.

72.—D. G., Lleyda. Fels atravesar l' Estret de Gibraltar, ab una maroma de fil d' empalomá.

73.—A. E., Lleyda. Procurar cumplir tots los carlistas lo gust del R....

74.—L. O. C., Barcelona. Enviarlos á la terra dels zulus.

75.—F. O., Castellar de'n Huch. Cumplir al peu de la lletra aquella máxima de «á Dios rogando y con el mazo dando».

76.—F. R., Sant Hilari Sacalm. Incomunicar l' Espanya lliberal de la carlista, y concedir á ells l' imperi de las sevas llibertats.

77.—A. de P. G., Gracia. Deixá que triumphin del tot sos ideals, y aixís al veure sa funesta administració, 's convencerán de que no ja altre medi pera redimir á Espanya que acceptar lo programa tradicionalista.

78.—P. A., Blancafort. Enviarlos en peregrinació á visitá tots los convents incendiats per sas sacrílegas mans, y que eran verdaderas maravellas del art.

79.—F. G., Vich. Deixar que segueixin treballant ells per nosaltres, sens fer nosaltres res per ells.

80.—B. F.—Oli-Bert., Barcelona. Obligarlos á practicar los 30 días d' exercicis de Sant Ignaci.

81.—A. B., Reus. Lo día que sentin á dir que Don Carlos es al trono, s' haurán acabat del tot.

82.—M. F. Barcelona.

Yo creo que sólo hay un medio, para de una vez acabar con esta hez:
¡Darles sentido común,
fe, decencia y honradez!

83.—R. B. P., Lleyda. Que lo govern actual profesés nostres ideals, y que luego publicqués un real decret concedint empleos y sous á gust del solicitant, sens altre condició que jurar públicament fidelitat á Don Carlos.

84.—F. de P. F. Cervera. Demanar á Deu constantment que s' arrepenixen.

85.—F. P., Barceloná. Que Deu converteixi 'ls de tot arreu, y s' acabarán tots.

86.—H. B. P., Lleyda. Que sigui absolutament impossible cometre fraus, irregularitats, etc., y que siguin abolits los drets d' aduanas per los vins y esperits estrangers. Per lo primer, se 'ls quita l' element, la seva vida, que tota consisteix en fer correr la grapa. Per lo segon se logra que prengui possessió d' ells l' *amtlich*, porque com son molt devots de Baco, ells ab ells se matarán sens necessitat de que nosaltres hi entervinguem.

87.—C. B., Lleyda. Deixarlos fer.

88.—M. B. y Q., Palma. Que l' ensenyansa, y particularment l' instrucció primaria, estigui al cárrech de professors católics, prudents, experimentats y sabis.

89.—L. C., Puigreig. No impedi 'l pas al carro de la revolució.

90.—M. M., Puigreig. Que á tot bon espanyol li sigui concedit lo dret de portar boina ab la seva corresponent borla y *chapa*.

91.—J. C., Puigreig. Enviarlos á qualsevol desert.

92.—J. B., Puigreig. Pregá á Santa Llusia que 'ls hi fassi recobrá la vista.

93.—J. C. Ferlos anar á Sant Boy un quant temps.

94.—J. V., Torrellas de Foix. Que aprobin lo *sufragi universal*.

95.—J. H. C., Barcelona. Que puji la República, que será com pont que portará á Espanya Don Carlos.

96.—J. de C. M. y R., Seo d' Urgell. Armals cavallers, al igual que Don Quijote, y enviarlos á busca aventuras per los boscos del Africa y de las Américas.

97.—J. P., Seo d' Urgell. Ferlos perfums ab pólvora carlista.

98.—J. R. Fer una gran campana al istil de la del rey Vamba.

99.—B. S. y B., Montblanch. Proporcionarlos una ullera per la cual puguin veurer al carlisme tal com es.

100.—J. H., Toledo. Ferlos llegir setmanalment *El Toledano*.

101.—M. J., Guernica. Demostrarlos que 'ls principis que defensen son més absurdos encara que 'ls llibres de caballería.

102.—J. P., Ciudad Real. Lluytar en las próximas eleccions de diputats á Corts ab lo mateix ardor que en las pasadas municipals.

103.—S. O., Burgos. Que tots los lliberals tinguin la mateixa po á las balas que don Desideri J. Castell.

104.—F. C., Vitoria. Que *El Alavés* se converteixi en diari y quedi oberta constanment la secció de *Rifi-Rafe*.

105.—N. E., Madrid. Que tots los lliberals espanyols presenciin las sesiones del Congrès pera convencers de la farsa que sos jefes estant representant.

106.—R. S., Valencia. Organisar *paellas* com la que 's celebrará prompte en honor al Marqués de Cerralbo.

107.—J. G. y G., Barcelona. Suprimí y cremar los periódichs lliberals y repartir en gran abundancia 'ls programas de Don Carlos.

108.—M. F. y B., Selva del Camp. Obehir incondicionalment á Don Carlos, porque ell ha promés matar á la Revolució y ho complirá.

109.—D. V., Barcelona. Batejarlos.

110.—R. B., Vich. Demanar ab fervor á Sant Joseph que 'ns alcansi de son Santíssim Fill la gracia de que 'ls toqui 'l cor, ó que ab lo breu temps d' un segon se 'ls emporti á la Patria celestial.

111.—M. B. C., Vich. Practicar la política d' atracció, com mana 'l senyor duch de Madrit.

112.—J. B. F. y C. Baix lo govern cristiá y paternal de Don Carlos, abrassant á tots los espanyols, tota vegada que necessita de son concurs pera empendrer la gegantesca empresa de la restauració de la patria.

113.—J. M. y C. Seo d' Urgell. Molta unió entre 'ls carlistas, y d' aquest modo lograrem que las autoritats municipals estiguin representadas per personas de nostre Comunió, y com que en las Corts també hi

tindrém una minoría respectable, 'l triumpo de Don Carlos no está llunyá.

114.—F. S. y B., Reus. Que Don Carlos ocupi 'l trono de sos majors.

115.—M. S. y T., Barcelona. Organisarse tots los carlins militarment y córrer detrás de 'ls lliberals ab la mateixa velocitat que á Somorrostro, hasta acompañarlos á la frontera.

116.—J. A. y F., Barcelona. Que tots los carlistas estiguin ab perfecta obediencia á Don Carlos. Que se fundin Círculs Carlistas en los pobles, encara que siguin pochos y encara que 'l Círcul sigui la casa d' un carlista. Que LO CRIT D' ESPANYA visiti cada setmana aquests petits Círculs, y ja veurán com se multiplican y 'ls lliberals s' acaban.

117.—E. M. C., Manresa. Propaganda activa, constant y general de paraula, ab periódichs, follets, fullas sueltas y demás medis que 's presentin, ab lo retrato de Don Carlos, sens deixar d' introduhirlo per tot arreu, y pendre part també en tota classe d' eleccions.

Avertencia.—Atés á que diariament rebém encara gran número de respostas, y ne quedan moltes pera publicar, queda prorrogat lo plasso d' admissió de las mateixas fins al 31 del present.

VIATJE DEL MARQUÉS DE CERRALBO

CARTAS DEL SENYOR «EQUIS»

II

Igualada, 10 de mars.

Senyor Director y amich: Encara que fetxo aquesta carta en Igualada, no penso parlar avuy de la arribada y estancia del Marqués de Cerralbo á aquesta lleal població, porque l'ordre natural que dech seguir en aquestas correspondencias, me obliga á ocupar-me ab preferencia en altres punts.

Després del exordi, casi tinch de comensar ma tasca parlant de la ciutat de Vich, ahont lo digne representant de Don Carlos se dirigí primerament, després de las festas grandiosas, en son obsequi celebradas per la comptal ciutat de Barcelona.

Vich es la ciutat ahont havían cifrat totas las sevas ilusions los ramonistas. Si 'l nocedalisme fos capás de tenir cor, casi bé 's podría dir que aquest era la mencionada població. Allí, la terra clásica de Catalunya, ahont se respira l' ayre pur d' aquellas montanyas; allí, ahont lo seu sol es verge, porque may hi ha posat sa planta l' enemich de nostras tradicions; allí, donchs, en Nocedal se creya tenir, sinó un exércit, porque don Ramon sab molt bé que no 'l pot dirigir qui no es bó per ranxero, quan menos una *cohorte* d' integristas capassos d' omplir ab sas firmas las quatre planas del *Siglo Futuro*.

¡Qué extrany es que en vista de la grandiosa recepció, del espléndit banquet y de las notables vetlladas, vingue la premsa integrista, desde 'l gos d' aygua *El Norte Catalán* al ateneista Coll y Astrell y diguen que á la recepció hi assistiren tres estudiants y quatre pajesos: que l' esmorzar fou de tres pessetas, y que la vetllada se convertí en una sessió de *cante flamenco*.

Lo millor servey que 'l nocedalisme pot prestar á nostres manifestacions es lo que está fent avuy día. Quan la opinió pública representada, no precisament

per los diaris carlistas, sinó pel mateix republicá *Diluvio*, conservador *Diario de Barcelona* é imparcial *Noticiero*, diu y pregona als quatre vents que molts centenars de «carcundas» reberen al Marqués de Cerralbo y l' obsequiaren ab un dinar y una vetllada, venir luego la peixeteras de la premsa integrista y vomitant verí, negan d' una plomada lo que afirman totas las personas, no podém menos que donaroshi mil y mil mercés, porque deurán tenir molta importancia nostres actes quan tenen tant interés en negarlos nostres adversaris, que ho son també del sentit comú. Además, de certa gent preferim los insults y censuras al aplauso, porque aquestos nos molestan y aquells no 's mouhen may del lloch, ahont resideixen las passions més rastreras.

Es, además, molt graciós alló de criticar lo dinar de Vich, porque, segons diuhen ells, los *enterats*, eran de tres pessetas lo cobert. Si critican la *cantitat*, los dirém que 'ls nocedalistas may han pogut gastar tant pera obsequiar al seu ídol. En proba d' aixó se contentaren, pera no gastar, en donar una funció *gratis* en lo famós *Olimpo*, qual *apoteosis* valgué, per cert, més de tres pessetas. Si critican la *calitat* del dinar, també fan mal, porque no es ocasió propicia de parlar d' aixó, quan ells están en perpétua Quaresma. De lo contrari, no pensaria en tocar lo dos á Barcelona pera reunir-se ab lo *Diario de la Gardunya* la imprenta de San Joseph. Y aconsello al *Norte* que 's cuyde de medir los versos del seu poeta Albanell y deixe estar als carlistas, porque li fan massa sombra.

Per lo demás, l' oració integrista á Vich s' ha fet per passiva y ha resultat carlista.

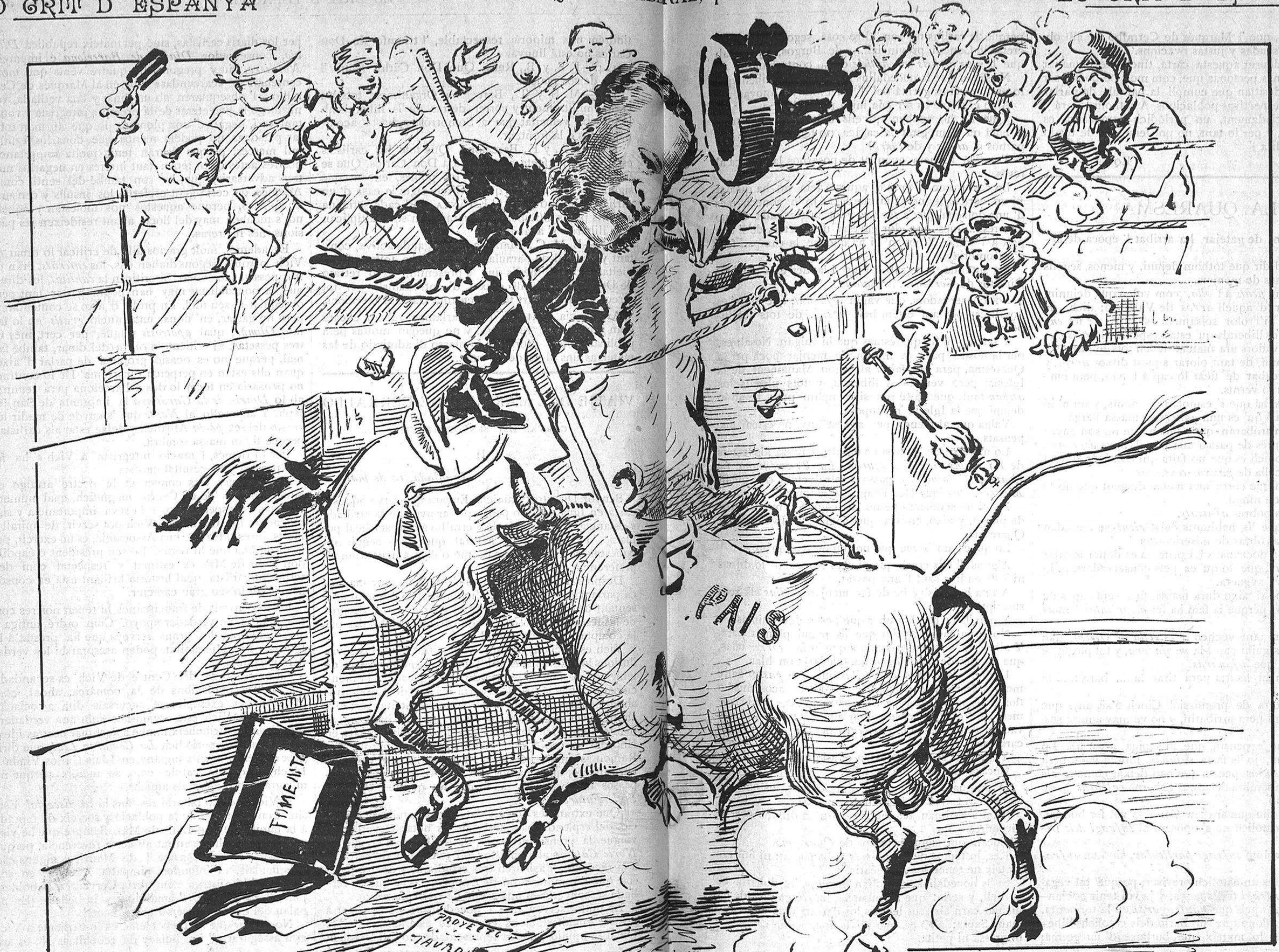
Lo Marqués está convensut de nostre arraigo en aquella plana. Té un Centre magnífich, qual número de socis es respectable per la seva importancia y significació. Lo Centre de Vich pot servir de mirall á molts altres. Més que una Associació, es un exércit, per la disciplina que hi regna. Lo seu president ó capdill, don Lluís de Mas, es estimat y respectat com deu serho tot carlista, qual historia brillant está en consonancia ab lo seu gran carácter.

En lo convent de franciscanos hi tenen nostres cor-religionaris un verdader apoyo. Com ordre antiga y acreditada per los grans serveys que ha prestat á la Iglesia y á la Humanitat, poden asesorarshi los verda-ders vigatants.

La propaganda del Centre de Vich es secundada per molts poblacions de la comarca, ahont, com Manlleu, per exemple, té sucursals dita associació. La plana de Vich está organizada com una verdadera provincia. Contribuheix també á acentuar nostras ideas allí, lo trempat periódich *La Comarca Leal*, que dirigeix ab zel lo meu company en Lluís Carlos Viada y Lluch, á qui no califico com se mereix porque no m' agrada *respallar* als amichs.

A Vich, per no faltarhi res, fins hi há *Escorial*. Está situat en los aforas de la població y serveix de morada á la familia de don Lluís de Mas. Sempre que he visitat l' *Escorial* hi he entrat ab certa reverencia, porque son aspecte, recordantme 'l de Madrit y alguns castells feudals, m' infundeix simpatía. Además, en son interior s' hi alberga, com diría Cervantes, la noblesa junt ab la amistat, l' amabilitat y la bellesa. ¡Es un palau del que 'n conservo grats recors!

No cal dir que ab tants elements lo carlisme á Vich está assegurat d' incendis y de rebeldías. No es ex-

Pera fer del tot content
Al honrat poble espanyol.

Lo Ministre de Foment
S' hi sab pintar ell tot sol.

trany, donchs, que 'l Marqués de Cerralbo fos allí objecte de merescudas y justas ovacions.

Avans de clourer aquesta carta, tinch de demanar *espera* á algunas personas que, com molt bé podria ser de Manresa, desitjan que cumpli la paraula de parlar de las sevas respectivas poblacions. A tothom tocará 'l torn. Desgraciadament, un periódich setmanal no es cap *acordeón*, y per lo tant, no pot ferse eco de tot lo molt que voldria l'

EQUIS.

LA QUARESMA

Tipa la gent de gatejar, ha arribat l' época de *dejunar*.

Aixó no vol dir que tothom dejuni, y menos, segons de quinas clases de menjar.

Los que son *ficats* á l' *olla*, ¿cóm volen que dejunin, sentint l' olor d' aquell *arrós* de Valencia; dich, de *Vilafranca*? Si l' olor solsament es capás de fer *enyagar* á tots los lliberals qu' están esperant lo *pinso*.

Los conservadors ara mateix tenen tots lo nas sech com un pergami, de tant olorar aquest ditxós *arrós*, y may poden acabar de ficar lo cap á l' *olla*, pera emportarsen fins lo vernís.

Tant temps há que s' esmolan las dents, y no n' hi ha de fets. Casi qu' es una *quaresma* massa llarga.

Y encara 'n trobarán que diuen que no son gayre catòlics; després de passar una pila d' anys *dejunant*.

Y 'l més bonich es que no falta qui continúa dihent que son una colla de *panxas-contentas*.

Vaja, 's veu que corre una mena de gent que no té cor ni pietat de ningú.

Ni fins dels pobres *afamats*.

No sé per qué 'ls habitants del *Orient* se recordan tan poch de las obras de misericordia.

Ja pot dir la doctrina: «La primera es donar menjar al que te *fam*», que lo qu' es pels conservadors..... lo més calent es l' ayguera.

Jo crech que si aixó dura massa, fins será capás de *desorientarlos*; perque la *fam* ha fet *desorientar* á mols polítics.

De tant en tant veuen l' *estrella d' Orient*, que sembla que 'ls guihi cap á la *menjadora*, y tot plegat se fon, y *dejuna* que *dejunarás*.

Casi que n' hi hauria pera tirar la..... barretina al foch.

¡Ditxosa terra de promissió! Cinch ó sis anys que están caminant pera arribarhi, y no vé may aquest suspirat día.

Per aixó, no 's pensin que 'm sápigra greu; no. Lo qu' es pera mí, jo 'ls faria *dejunar* tota la vida, pera que *purguessen* los pecats que han deixat cometre als espanyols á la sombra dels seus governs *catòlics*..... de pá sucát ab oli.

Peró, vaja, diu que ara en Cánovas vol fer bondat, y que com á catòlich no s' oposará al *sufragi dels DIFUNTS*.

Y que no vol un *sufragi particular*, sinó un *sufragi universal*.

Se veu qu' es un catòlich previsor; perque tal vegada tem lo *naufragi* d' Espanya; y ja vol tenir adelantats los *sufragis* pels que *naufregarán* en la tormenta.

Ara me 'n adono que 'm burlo dels catòlics-lliberals, y aixó es lo mateix que burlarse d' un germá;

perque 'ls carlins no son altre cosa, segons ho va decretar lo Concili provincial..... de Burgos, y ja se sab que 'ls seus *decrets* son *article* de..... contrabando.

No sé per qué 'ls nocedalins l' han donada dihent que lo partit carlí es germá del d' En Pidal y Cánovas.

Aixó casi que es ser una mica massa llusco.

¿Qué no ho veuen qu' ells dejunan, y nosaltres, d' ensá qu' hem girat la casaca, no fem més que atiparnos d' *arrós* y de *turró*?

Tot aixó hi hem guanyat de posarnos la casaca al revés.

Lo cas es que d' ensá d' aquesta feta no ha quedat ni un carlí que no sigui empleat. Jo 'n conech més d' una dotzena que 's *tomban* vuyt ralets cada día no fent res..... mes que dur gavetas de morters de l' una part á l' altra. Y fins n' hi ha que se la campan fent d' escombriayre.

Per sota má, ja se sab, qu' en Llauder está nombrat Director de *Correus*..... *catalans*.

Los conservadors, que vagin *dejunant*, que lo qu' es nosaltres, per ara estém ben *tips*..... de tots los lliberals.

Y que no hi ha quaresmas que hi valgan. Nosaltres, per la nostra part, ja mirém de menjar poch per la Quaresma, pera no faltar al segon Manament de la Iglesia; però venen los lliberals, y tots plegats 'ns *atipen* tant, que no sé pas si cumplím prou bé ab lo dejuni que la Iglesia 'ns imposa.

Valga que al menos, per aquest any, n' estém dispensats.

Lo mateix que 'ns passa á nosaltres, passa als lectors de *La Campana*, *L' Esquella*, *La Tramontana*, *Lo Diari de Catalunya* y passava als lectors del difunt *Mestre Titas* (que Deu l'hagi ben enfonzat).

No hi ha setmana que no 'ls hagin fet menjar carn de ploma, y aixó, encara que hagi sigut divendres de Quaresma.

Lo qu' es ara 's veu que no miran gens prim.

Alguns d' ells crech que ni van respectar lo dijous ni 'l divendres sant l' any passat.

A tota hora 'ls vé bé de fer menjar *gotllas* als seus suscriptors.

Y que 'ls ne regalan unas que pesan deu quintás.

No hi ha cap cassador que 'ls pugui plantar cara. Y aixó que 's troban cassadors que 'n fan *córrer* unas, que no més de *sentirlas* lo fan quedar á un blau.

Los uns 'ls *atipen* de *gotllas* que han *passat* entre monjas, frares y capellans, y los altres acostuman á donar als seus lectors *gotllas* extrangeras, particularment de Venecia, sense contar aquella tan grossa que van fer *volar* los de la *gardunya* per un ball de máscaras del Liceu.

Y que tots se las empassan d' alló més maco.

Encara que sigui día de peix.

D' un quant de temps á n' aquesta part, los nocedalins s' han tornat molt poch escrupulosos.

Tant s' estiman fer menjar carn al dilluns com al divendres.

Encara que sigui en temps de *Quaresma*.

Res, lo temps dels *escrúpols* ja ha passat: ni fins ara mateix ne tenen los apotecaris.

Si 'ls nocedalins me volían escoltar, 'ls donaria un consell, y sería: que al menos s' *abstinguessen* de fer menjar carn als seus lectors los darrers días de la Setmana Santa; aixó es, que no 'ls donguessin cap *gotlla* ni grossa ni petita.

¡Ey! en lo cas de que se 'n puguin estar.
Pera conseguirho, 'm sembla que lo millor sería
que s' encomanessin á Santa Rita.
Qu' es advocada dels impossibles.

UN DE LA CROSTA DE BAIX.

RETTALLS

No sabém si nostres lectors están enterats de que en cert lloch d' Espanya se publica un paperot rebelde titolat *El Gorbea*, que en quant á poca solta, fá la competencia á alló que se 'n diu *Diario de Cataluña*.

Donchs bé: aquell paperot ha publicat un article, ¡quin article! Vegin, vegin nostres lectors algun retall, y obrin lo parayguas, porque lo tal article es una pluja de disbarats.

Primerament, se revesteix ab tota la serietat de que es capás un nocedalí (que no es molta), y agafant un tó solemne diu:

«Nuestro partido *crece de una manera* EXTRAORDINARIA y se prepara para destruir á todos los partidos que nacieron sin fe ó la han perdido, como le pasa al desventurado carlismo.»

¿Eh? ¿qué tal? ¿ahont se veurá tanta frescura sino en lo *gran* partit nocedalista?

«¡Nuestro partido *crece de una manera* extraordinaria!» ¿Y vostés no se 'n havían adonat encare, oy? Cuidado, donchs, en creixer masa, porque aviat las calsas l' hi serán curtas.

Peró ¡bah! ja ho veig: lo nocedalisme, efectivament, creix molt, però molt: en indignitat, en poca vergonya, en faltar á la vritat, en insultar á dret y á tort: en tót aixó creix molt, moltíssim.

Y aixó es á lo que deu referirse *El Gorbea*.

Després, ab la mateixa frescura diu:

«Nuestra bandera es la bandera del Papa Rey; nuestra direcció, la que indiquen los RR. Obispos y los sacerdotes.»

Aixó sí que ningú ho diría. Lo que es la sumissió al Papa y als RR. Bisbes, la dissimulan bastant. Al llegir aquest párrafo; ¿qué haurá dit lo senyor Gago?

Peró escoltin, escoltin, que encare venen més trosos que demostran lo talent dels nocedalicéfalos.

«Cataluña.... ha sido en otro tiempo foco de guerra civil; hay muchos que habiendo obtenido *grados* y otras ZARANDAJAS DURANTE LA LUCHA, y aspirando únicamente al reconocimiento legal de lo que ha de quedar para siempre escrito en *papel mojado*, todavía se conservan adictos y se glorían de ser esclavos de un Pretendiente, que después de REGAR SANGRE, acepta los principios de sus contrarios, por ver si puede sostener así siquiera la esperanza, NO MAS QUE LA ESPERANZA, de reinar, ya que de hecho jamás llegará á ocupar el trono de San Fernando, de cuyo trono se ha hecho indigno.»

Ja ho veuen los que han empunyat las armas en defensa de la Relligió, de la Pátria y del R.... Tot alló no ha servit de res; los que ab mil fatigas y derramant la sanch de sas venas han obtingut algun premi per mérits de guerra, no tenen sino zarandajas.

Don Carlos «HA REGADO CON SANGRE» nostra Pátria, no més que per entretenirse; es indigne d' ocupar lo trono de San Fernando porque.... en Nosedal y en Tirado.: aixís ho han disposat.

Ja ho veyeu, carlins, ja ho veyeu. ¡Ah! ¡Nocedalisme y cinisme tot es húl

«En los demás puntos de España nadie piensa en Don Carlos, y el ser carlista, después de *haberse hecho don Carlos liberal*, SE CONSIDERA UN CRIMEN.»

¡Moscal! ¿Ja ho sab bé, senyor *Gorbea*? Digui donchs que lo día (¡!) en que triunfin (¡¡!) los nocedalimussols, tots los carlins anirém á presiri. ¡Si que estém frescos!

Bomba final. «¡Adelante! ¡Viva la Religión! Sea este siempre nuestro grito en medio del combate; grito santo, diametralmente opuesto al que da el *liberalismo*, diciendo: ¡Viva la fuerza bruta! y á ese otro equivalente al de este error, que pronuncian los leales, cuando exclaman rugiendo las cadenas de la esclavitud ¡Viva el César!»

¡Ah! ¡oh! ¡uh! aparteu las criaturas, que passa *El Gorbea*. «¡Rugiendo las cadenas de la esclavitud!» ¿Ahont es la sintáxis d' aquest tros?

¿No 'ls sembla, aymats lectors, que aixó de «rugiendo.... cadenas.... esclavitud, etc.», té un istil molt pascut al istil lliberal? Aixó es que *El Gorbea* está empaltat de Tirado.:

Aquest article está escrit ab motiu de la famosa *organización* de paper que publicaren los nocedalinos de Barcelona lo día de Carnestoltas.

¿Vostés no se recordavan ja de la tal organización? Donchs jo tampoch.

Ja veuen donchs com los nocedalillos no saben lo que xerran, y 'l día que 's posan á desbarrar ho fan de valent.

Peró ¡bah! no 'n fem cas, porque ja sabém que brams de *dallonsas* no pujan al cel.

GAY-LUSSAC.

CORRESPONDENCIA

R. C.—Si la seva historieta de dibuixos es divertida, ¿per qué no 'ns l' envía? Fásiho, y 'ns divertirém de veras en poderla publicar.

Llumanera de llautó.—Barcelona. La seva décima no la podem publicar. Si continua enviant treballs, potser n' hi insertarém algun. Conformes ab lo calificatiu que dona á n' en Nosedal.

J. Oli-Bert.—Aprofitarém lo seu epigrama; lo cantar no.

Corneli Valentia.—Barcelona. Lo primer *acudit* no se li *acudeix* á tothom, y es fácil que 'l veigi publicat; però 'l segon.... va al cove.

Q. *Lata*.—Balaguer. Si Deu y 'ls originals ho permeten, hi anirá en lo número próxim.

J. P.—Crech molt bé que l' estima, y fins crech que 'ls versos están bé; però, per Deu, no 'ns remeti cosas tant gastadas.

J. M.ª R.—Barcelona. Li encarrego que aquestas cosas no las fassi may á esgarrapadas.

Verdaderament es una criaturada lo d' aquell á qui vosté dedica son bonich article, y per serho, crech que 'l millor es no donarli importancia.

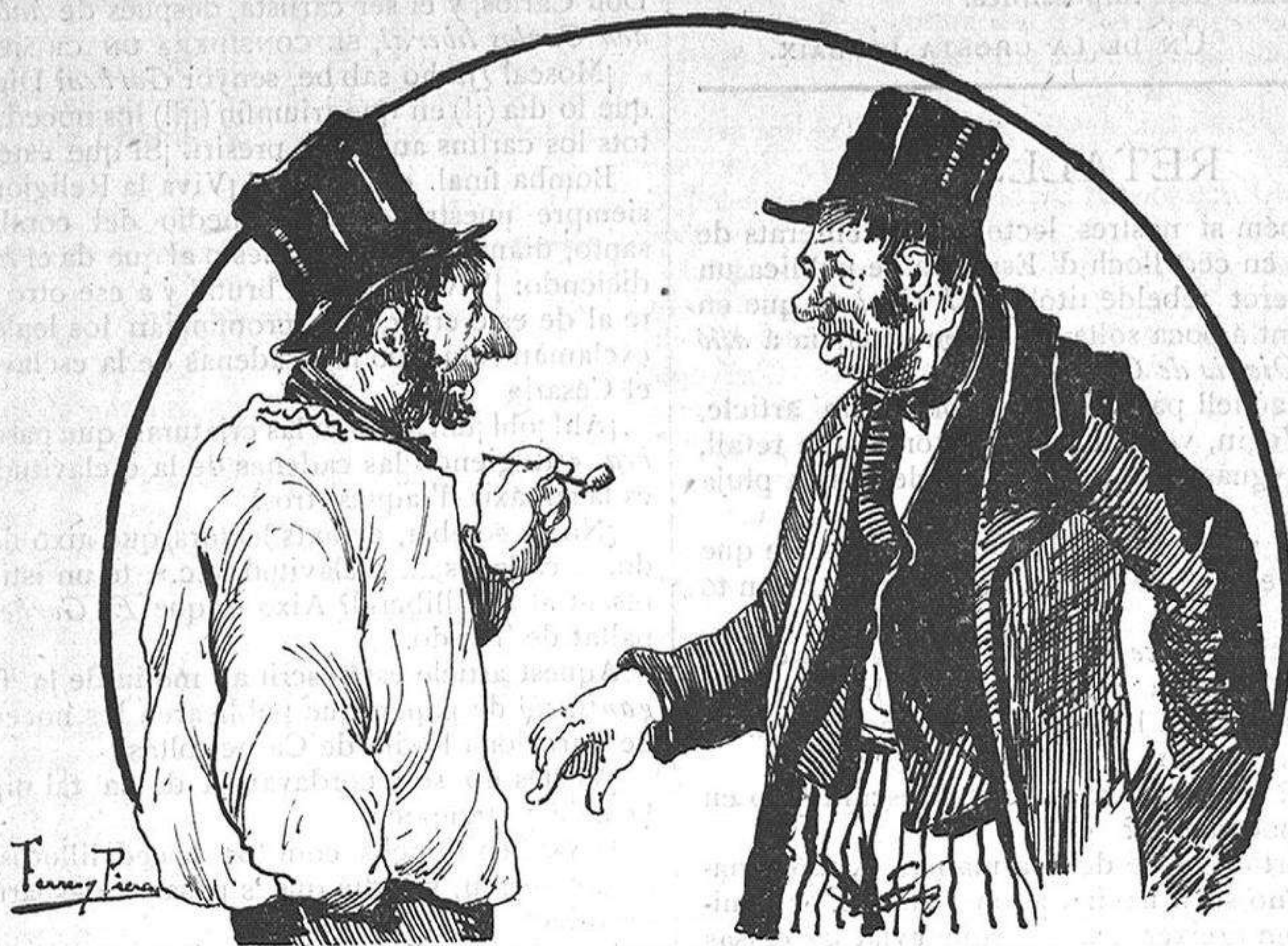
C. H.—Puigcerdá. Sí, senyor; veig perfectament aquell arbre que tremola, y fins veig á vosté que no sab lo que 's tremola.

Un C. C.—Sarriá. «Lo que penso» de vosté está en carácter. Quiscu es admirador de alló á que aspira. Que Deu li torne 'l seny.

Lo Llanut de Valls.—De vosté ja m' en ocuparé un altre día. Lo mateix dich á tots aquells que han remés altres treballs, que per lo poch espay no puch contestar.

Barcelona.—Imprenta de Fidel Giró, Córtes, 212 bis.

REFLEXIONS

—Si bè ho meditas, Geroni, aqueix ditxòs Marqués carlista es més sabi que 'n Salmerón.

—¿Vols callá, Bernat? Ni que risquin ni que rasquin los carlins no han de convencer á tipos com ara nosaltres.

FÁBRICA D' ÁCIT PIROLLENYÓS
PIROLEÑITO DE FERRO Y ALUMINA
 Diposit de llenyas y fustas pera carruatjes
 de **JOAN PUIGMARTÍ**

Carrer de Floridablanca, 131.—Barcelona.
 Especialtat en llenyas de totes classes pera estufas, forners y confiters.—Llenya d' olivera pera netejar y conservar las calderas de vapor.

Fábrica de cotillas de varias clases
 ➤ DE ➤
FILLAS DE DUAT
 ENVIO Á PROVINCIAS
 Platería, 42, entrada Palau, 7, -2.º-2.^a
 Sucursal: LA ARCHIDUQUESA
 Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

GENEROS DE PUNT
 ➤ DE ➤
GONZALO COMELLA
 3. Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA
 TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

Florentino
TAPISSER ADORNISTA

Se construixen y restauran Sillerías, Reclinatoris, Somniers y tot lo demás pertinent á n' aquest ram.
CARRER DE XUCLÁ, 19.—BARCELONA.

ENQUADERNACIONES
 en un dia luxosas y senzillas en lo taller de
PENELLA Y BOSGH
 Molas, 29, prop la de Fontanella
BARCELONA.

ESTAMPERIA
 de NTRA. SRA. DE LA MERCÉ
 de MARIANO DE LA C. CODINA
 Taller d' imatjes de fusta, de totes classes.
 Se construixen oratoris y escaparates.
 Oleografías, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas y tarjetas.
 ENVÍO Á LAS AMÉRICAS
 TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—CARRER DELS ARCHS, 7. BOTIGA